

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 7604896163
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7604896163.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: INKASO Pohľadávok, spol. s r.o., so sídlom Hronského 2712, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 039 039, proti povinnému: JUDr. N. M., so sídlom S., správcovi konkurznej podstaty úpadcu H. F., nar. XX. G. XXXX, trvale bytom A., o vymoženie 82,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 12Er/90/2004, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 13CoE/505/2016-26 z 29. decembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“) dňa 16. júna 2004 poveril súdneho exekútora Ing. Bc. Jána Gaspera, so sídlom Exekútorského úradu v Rimavskej Sobote, Kálmána Mikszatha č. 268, aby vykonal exekúciu na podklade exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Zm/621/1999-4 z 10. augusta 1999, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnej v sume 82,98 eur (2 500,- Sk) spolu so 6 % úrokom od 13. marca 1997 do zaplatenia, zmenkovou odmenou vo výške 1/3 percenta zmenkovej sumy a trovami konania v sume 43,15 eur (1 300,- Sk). Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28. septembra 1999. Následne uznesením č. k. 12Er/90/2004-12 z 5. mája 2016 súd prvej inštancie predmetnú exekúciu zastavil z dôvodu, že oprávnená si nespĺnila povinnosť vyplývajúcu z ustanovení § 39 ods. 4 a § 243f ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31. marca 2017 - opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnou, keďže iba odkázala na konanie, v ktorom bol exekučný titul vydaný a nepredložila dôkazy na osvedčenie týchto skutočností. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebol preukázaný opak, v zmysle § 243f ods. 4 Exekučného poriadku platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku.

2. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 13CoE/505/2016-26 z 29. decembra 2016 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1

zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Zo spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Zm/621/99, ktorý oprávnená navrhla predložiť ako dôkaz, odvolací súd zistil, že zmenkový súd vo veci rozhodol výlučne na podklade tvrdení oprávnenej, uvedených v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu a predloženého originálu zmenky. Zo spisu nevyplýva, že by zmenkový súd pred vydaním zmenkového platobného rozkazu skúmal právny dôvod vystavenia zmenky, alebo že by sa zaoberal obsahom zmluvy, z ktorej vznikol vymáhaný nárok. Z uvedeného vyplýva, že v konaní nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, na rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Keďže však ani po doplnení dokazovania odvolacím súdom nebol preukázaný opak, odvolací súd konštatoval, že platí domnienka, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, z dôvodu ktorého napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie považoval za vecne správne.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a rozhodol o pokračovaní v exekúcii vedenej na súde prvej inštancie. Zároveň v zmysle § 444 ods. 2 CSP navrhla odložiť právoplatnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu spisu zistil, že dovolanie bolo dané na poštovú prepravu dňa 3. apríla 2017.

5. Podľa ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak (§ 9 a ods. 4 Exekučného poriadku).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podal účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorého koná zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolacie konanie je potrebné zastaviť.

7. Podľa ust. § 167e odsek 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoKR“), ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

8. Podľa ust. § 166a odsek 1 písm. a/ ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a § 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môže byť uspokojená pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

9. V prípade oddĺženia sa za nevymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi považuje pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom (ust. § 166b ods. 1 písm. c/ ZoKR).

10. Oprávnenie dlžníka nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu, ako aj konať vo veciach týkajúcich sa tohto majetku vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca koná v mene a na účet dlžníka (§ 167b ZoKR).

11. Podľa § 196 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na

konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

12. Zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii je základným právnym predpisom upravujúcim postup (vrátane procesného postupu súdov) pri riešení úpadku dlžníka. Vo vzťahu k prebiehajúcej dovolaciu konaniu, ktorému predchádzalo základné konanie vo veci vymáhania nároku zo zmenky, zákon o konkurze a reštrukturalizácii predstavuje osobitný zákon (*lex specialis*), ktorého aplikácia má prednosť pred právnou úpravou obsiahnutou v Civilnom sporovom poriadku (*lex generalis*), pričom táto sa použije len subsidiárne, ak zákon o konkurze a reštrukturalizácii neustanovuje inak.

13. Dovolací súd z verejne dostupných údajov, a to z údajov Obchodného vestníka č. 47/2018, vydaného dňa 7. marca 2018 pod č. K015240 zistil, že uznesením Okresného súdu Košice I pod sp. zn. 32OdK/62/2018 bol vyhlásený konkurz na majetok povinnej, pričom do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. N. M., so sídlom T.. K účinkom vyhlásenia konkurzu došlo nasledujúci deň po zverejnení uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku (§ 199 ods. 9 zák. ZoKR). Keďže daná okolnosť nastala v priebehu dovolacieho konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal dôvodnosť zastavenia dovolacieho konania v zmysle ust. § 167e ods. 1 ZoKR.

14. V danej veci bola predmetom základného (exekučného) konania pohľadávka oprávnenej voči povinnej na podklade exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Zm/621/1999-4 z 10. augusta 1999. Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 29. decembra 2016, č. k. 13CoE/505/2016-26, bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 12Er/90/2004-12 z 5. mája 2016 o zastavení exekúcie voči povinnej podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, čím bolo exekučné konanie právoplatne skončené ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok povinnej počas dovolacieho konania. Pretože konkurz na majetok povinnej bol vyhlásený až v štádiu dovolacieho konania, postup dovolacieho súdu spočívajúci v preskúmaní splnenia zákonných podmienok zastavenia exekučného konania podľa ust. § 167f ods. 2 ZoKR by už bol bez právnej relevancie.

15. S poukazom aj na vyššie uvedené dovolací súd uvádza, že pokiaľ Okresný súd Košice I rozhodol o oddĺžení, t. j. vyhlásil konkurz na majetok povinnej, je daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania v zmysle ust. § 167e ods. 1 ZoKR, pretože sa v ňom uplatňuje pohľadávka zo zmenky, ktorá sa radí medzi pohľadávky nevymáhateľné voči dlžníkovi podľa ust. § 166b ods. 1 písm. c/ ZoKR. Jedná sa totiž o zmenku, ktorá bola povinnou podpísaná pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, t. j. pred rozhodujúcim dňom. Vzhľadom na charakter pohľadávky uplatnenej v konaní, ktorá je nevymáhateľná a teda z uspokojenia vylúčená, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie zastavil.

16. V súlade so znením ust. § 167b ZoKR, v predmetnom dovolacom konaní vystupuje a v mene povinnej (úpadcu) koná správca konkurznej podstaty, ktorý bol ustanovený do funkcie vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu a z tohto dôvodu súd v dovolacom konaní pokračoval s takto označeným účastníkom konania.

17. Vzhľadom na zastavenie dovolacieho konania dovolací súd už nerozhodoval o návrhu na odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle ust. § 444 ods. 2 CSP, ktorý s ohľadom na spôsob skončenia dovolacieho konania považoval za bezpredmetný.

18. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov tohto konania nepriznal, nakoľko procesné zavinenie na zastavení konania nemožno pričítať ani jednému z účastníkov (§ 256 ods. 1 CSP a *contrario* v spojení s § 453 ods. 1 CSP).

19. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.